

Věc T-216/05

Mebrom NV

v.

Komise Evropských společenství

„Ochrana ozonové vrstvy – Dovoz methylbromidu do Evropské unie – Odmítnutí přidělit dovozní kvótu pro kritické použití pro rok 2005 – Žaloba na neplatnost – Přípustnost – Provedení článků 3, 4, 6 a 7 nařízení (ES) č. 2037/2000 – Legitimní očekávání – Právní jistota“

Rozsudek Soudu (druhého senátu) ze dne 22. května 2007 II - 1512

Shrnutí rozsudku

1. *Žaloba na neplatnost – Pravomoc soudu Společenství – Návrhová žádání směřující k uložení příkazu orgánu – Nepřípustnost*
(Články 230 ES a 233 ES)

2. *Životní prostředí – Ochrana ozonové vrstvy – Nařízení č. 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu*
(*Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2037/2000, články 3, 4, 6 a 7*)
3. *Právo Společenství – Zásady – Základní práva – Svobodný výkon podnikatelské činnosti a jiné výdělečné činnosti – Omezení – Podmínky*
(*Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2037/2000*)
4. *Právo Společenství – Zásady – Ochrana legitimního očekávání – Podmínky*
5. *Právo Společenství – Zásady – Právní jistota – Právní úprava Společenství*
(*Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2037/2000, článek 7*)

1. V rámci žaloby na neplatnost podle článku 230 ES je pravomoc soudu Společenství omezena na přezkum legality napadeného aktu a Soud při výkonu své pravomoci nemůže ukládat příkazy orgánům Společenství. V případě zrušení napadeného aktu přísluší dotčenému orgánu, aby na základě článku 233 ES přijal opatření vyplývající z rozsudku o zrušení. Z toho vyplývá, že návrhové žádání směřující k tomu, aby Soud vydal příkaz Komisi, musí být odmítnuto jako nepřípustné.

ozonovou vrstvu, který v rámci nového systému zavedeného 1. ledna 2005 uplatnila Komise a na jehož základě již nepřiděluje kvóty, a omezuje tak dovoz methylbromidu případ od případu, čímž brání ve vytváření zásob, dává těmto ustanovením užitečný účinek a zajišťuje jejich uplatňování, které je soudržné a odpovídá struktuře a cílům uvedeného nařízení, které směřuje k omezení, mimo jiné, výroby a používání methylbromidu za účelem ochrany ozonové vrstvy.

(viz body 56–57)

2. Výklad článků 3, 4, 6 a 7 nařízení č. 2037/2000 o látkách, které poškozují

Zaprvé totiž znění článku 7 uvedeného nařízení ponechává Komisi volbu, pokud jde o to, které z kategorií podniků zmíněných v článku 2 téhož nařízení

obdrží dovozní kvóty na základě tohoto ustanovení. Z toho vyplývá, že uvedený článek 7 nezavazuje Komisi k tomu, aby přidělila dovozní kvóty .

midu stanovená články 3 a 4 nařízení č. 2037/2000 ze struktury uvedeného nařízení vyplývá, že cílem jeho článků 6 a 7 je zajistit, aby dovoz methylbromidu nepřekračoval striktní potřeby konkrétně určených kritických použití.

Zadruhé, v souladu s články 3 a 4 téhož nařízení je použití a uvádění methylbromidu na trh v roce 2005 striktně omezeno na kritická použití. Z těchto ustanovení vyplývá, že methylbromid smí být dostupný ve Společenství pouze v případě potřeby konkrétního kritického použití.

V důsledku toho nový systém zavedený Komisí od 1. ledna 2005 představuje přípustné uplatnění článků 3, 4, 6 a 7 nařízení č. 2037/2000, které je slučitelné s těmito ustanoveními.

Zatřetí, udělování dvou licencí pro každý dovoz, nejprve uživateli a poté dovozci, stanovené systémem zavedeným Komisí, je v souladu s čl. 6 odst. 1 dotčeného nařízení, neboť toto ustanovení nespécifikuje adresáty dovozních licencí ani počet licencí, které mají být uděleny na dovozní transakci. Krom toho se články 6 a 7 tohoto nařízení vzájemně doplňují v tom smyslu, že společně směřují ke kontrole a omezení množství regulovaných látek dovážených do Společenství.

(viz body 74, 77–80, 83)

Konečně, s ohledem na omezení výroby, používání a uvádění na trh methylbro-

3. Právo na svobodný výkon podnikatelské činnosti a jiné výtěžné činnosti není absolutní výsadou, ale musí k němu být přihlédnuto ve vztahu k jeho funkci ve společnosti. V důsledku toho může být omezeno za podmínky, že tato omezení odpovídají cílům obecného zájmu sledovaným Společenstvím a nepředstavují, vzhledem ke sledovanému cíli, nepřimě-

řený a neúnosný zásah, jímž by byla dotčena samotná podstata takto zaručených práv.

V tomto ohledu nový systém zavedený Komisí 1. ledna 2005 v rámci uplatnění nařízení č. 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, změnil pouze okolnosti výkonu činností spojených s dovozem methylobromidu a neznamená, že dovozci této regulované látky musí ukončit svou činnost. I za předpokladu, že by tento systém mohl být považován za omezení, obecným cílem sledovaným Společenstvím je ochrana ozonové vrstvy. Případné omezení je v každém případě odůvodněno tím, že se jedná o uplatňování nařízení, které je s ním v souladu, přičemž toto omezení nelze považovat za nepřiměřené nebo neúnosné ani za zásah do samotné podstaty tohoto práva, jelikož uvedení dovozci mohou pokračovat ve výkonu své předchozí hospodářské činnosti.

(viz body 87–88)

nepříznivě dotknout jeho zájmů, se nemůže dovolávat zásady ochrany legitimního očekávání, pokud je toto opatření přijato. Krom toho se nikdo nemůže dovolávat porušení uvedené zásady, pokud neexistují konkrétní záruky, které mu byly poskytnuty správou. Naproti tomu dřívější veřejně známá administrativní praxe Komise může, při neexistenci jakýchkoliv známek o opaku, vzbudit legitimní očekávání uplatňování stejných pravidel, zejména pokud se sdělení dotyčného orgánu Společenství neliší od předchozích sdělení.

Tyto zásady však nelze použít, pokud se znění oznámení Komise dovozcům regulovaných látek, které poškozují ozonovou vrstvu, do Evropské unie v roce 2005 liší od znění oznámení z roku předchozího, zejména pak odkazem na čl. 3 odst. 2 bod ii) nařízení č. 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, z něhož vyplývá, že v roce 2005 již dovozní kvóty nebudou přidělovány podle dřívější praxe Komise, ale podle tohoto ustanovení.

4. Obezřetný a informovaný hospodářský subjekt, který je s to předvídat přijetí opatření Společenství, které se může

(viz body 103, 105–106)

5. Zásada právní jistoty představuje základní zásadu práva Společenství, která vyžaduje zejména, aby právní úprava byla jasná a přesná, aby procesní subjekty mohly jednoznačně rozpoznat svá práva a povinnosti a postupovat podle toho. Jelikož však každé právní normě je vlastní určitý stupeň nejistoty, pokud jde o její smysl a působnost, je třeba přezkoumat, zda je dotčená právní norma stížena takovou nejasností, že procesní subjekty nemohou s dostatečnou jistotou odstranit případné pochybnosti o působnosti nebo smyslu této normy.

vrstvu, ale rovněž ke znění oznámení Komise dovozcům regulovaných látek, které poškozují ozonovou vrstvu, do Evropské unie v roce 2005, týkajícího se uvedeného nařízení, ani odmítnutí přidělení dovozní kvóty, ani nahrazení, od 1. ledna 2005, dovozních kvót přidělovaných kvótami přidělovanými uživatelům nebylo pro uvedené dovozce nepředvídatelné. Z toho vyplývá, že ani uvedené nařízení, ani uvedené oznámení nebránily tomu, aby procesní subjekty mohly s dostatečnou jistotou odstranit případné pochybnosti o působnosti nebo smyslu článku 7 tohoto nařízení o dovozních kvótách regulovaných látek ze třetích zemí.

V tomto kontextu, především vzhledem k ustanovením nařízení č. 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou

(viz body 108–109)